

Jefsen Christensen: Jeg skal ikke forlænge Debatten, men naar jeg tager Ordet denne Gang, er det for at tilbagevise en enkelt Udtalelse af det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale), for han vil intetsteds i den politiske Historie kunne finde Grundlag for Paastanden om, at Venstre kun har en kold Skulder tilovers for de fattige i Samfundet, naar Talen er om Støtte til dem. Det, der er Tale om i denne Forbindelse, er, hvor man skal tage Pengene fra, men derudfra at paastaa, at vort Parti kun har en kold Skulder tilovers for de fattige i vort Samfund, maa jeg paa det bestemteste tilbagevise.

Naar det ærede Medlem paa ny talte om Procenterne, skal jeg blot bemærke, at jeg kun har udtalt mig herom paa den Maade, at jeg har sagt, at det altid vil være relativt, naar man taler om procentvis Fremgang eller Tilbagegang, fordi det kommer an paa, hvad man gaar ud fra.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) mente, at vi ikke havde vedtaget Toldbeskyttelsesforanstaltninger, medens Landbrugskrisen har staaet paa. Nej, jeg havde nær sagt: det manglede ogsaa bare. Det er ikke Industrien her i Landet, der i Øjeblikket er i Vanskeligheder.

Øg naar det ærede Medlem mener, at den lave Krone kun var tænkt som en Hjælp til Landbruget, kan ingen være blind for, at den lave Krone i meget høj Grad virker beskyttende for den Industri, som har sit Hjemmemarked, medens vi andre maa afsætte vore Landbrugsprodukter udadtil. Det vil enhver, der tænker lidt over Tingene, kunne give os Ret i.

Med Hensyn til, hvad der blev sagt om, at vi ikke vil være med til at afbøde de prishævende Virkninger af denne Lov over for de fattige i Samfundet, vil jeg gentage, at hvis disse prishævende Virkninger førte til, at man forhøjede Priserne paa Kød og Kreaturer her i Landet ud over, hvad de normalt vilde være, hvis vi havde normale Forhold i Samhandelen med andre Lande, kunde man føre den Tale. Men det er slet ikke det, der sker. Ved Hjælp af Slagteafgiften føres Priserne ikke tilnærmelsesvis op i den Højde, som de vilde have, hvis vi havde frie Afsætningsforhold, f. Eks. til Tyskland.

Derfor vil jeg ogsaa gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, naar han nu talte om Rosen, som man gentagende har henvist til for at drille lidt i denne Forbindelse, at de Herrer ved meget godt, i hvilken Forbindelse disse Udtalelser faldt Sommer; de faldt i Forbindelse med min

Omtale af Kritikken af „Ordninger“ i Almindelighed, som Rigsdagen ikke skulde beskæftige sig med. I den Forbindelse er det rigtigt, at jeg sagde, at vi vilde paa dette Omraade have været daarlige faren, hvis vi ikke havde haft en Kødlov, men det betyder ikke, at jeg mener, at Kødloven ikke kunde have været meget bedre, end vi har den, og ogsaa kan blive det, hvis vi bruger Pengene til det Formaal, som Lovens Titel lyder paa. Og naar den højtærede Landbrugsminister siger: Det var alligevel mig, der fik Ret i min Spaadom fra i Fjor, vil jeg dertil gerne svare, at det fik den højtærede Landbrugsminister, fordi der i det Aar, der er gaaet, blev større Afsætningsmuligheder udadtil. Men hvordan tror den højtærede Landbrugsminister, Forholdene havde ligget, hvis Afsætningsmulighederne havde været af samme Beskaffenhed som dengang, Loven blev til, og man saa havde taget 5 Mill. Kr. til Tuberkulosedestruktion og 2 Mill. Kr. til Uddeling af Kød til de fattige? Hvad vilde der saa være blevet tilbage af de Penge, som er kommet ind? Den Berettigelse, som den højtærede Landbrugsministers Spaadom har faaet i Aarets Løb, hænger altsaa ikke sammen med de Forhold, som omfattes af dette Forslag, men hænger sammen med forøgede Afsætningsmuligheder udadtil, et Forhold, vi alle kan hilse med Glæde og haaber maa fortsættes; og hvis det fortsættes i tilstrækkelig Grad, kan det være, at den højtærede Landbrugsminister faar Ret en Gang til. Men faar vi ikke fremdeles øgede Afsætningsmuligheder udadtil, binder vi for mange Penge i socialhygiejniske Formaal indadtil. Det er det, jeg hævder og mener at kunne hævde med Rette i Forbindelse med det Lovforslag, vi her behandler.

Jensen-Aale: Jeg havde slet ikke tænkt paa at drille den ærede Ordfører for Venstre ved at minde ham om hans rosende Omtale af Kødloven i den ekstraordinære Samling i Sommer, og for at det ærede Medlem ikke yderligere skal faa den Opfattelse, at jeg vil drille ham, vil jeg undlade at tale mere om den kolde Skulder, som der kan gives adskillige Beviser for har været vendt imod trængende Personer, specielt arbejdsløse.

Med Hensyn til Procentregningen kan jeg udmærket godt forstaa, at det ærede Medlem ikke er saa overordentlig glad ved at benytte denne Regning til Belysning af de Stemmer, der er faldet paa de forskellige Partier, specielt paa det Parti, jeg tilhører, for det vil naturligvis medføre, at